

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka pred Splošnim sodiščem: Johann Heinrich Bornemann GmbH – Geschäftsbereich Kunststofftechnik Obernkirchen (Obernkirchen, Nemčija) (agent: A. Oldekop, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 19. aprila 2011 (zadeva R 1802/2010-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbo Johann Heinrich Bornemann GmbH – Geschäftsbereich Kunststofftechnik Obernkirchen in družbo Evonik Industries AG.

Izrek

1. Postopek se ustavi.
2. Tožeči stranki in intervenientki se naloži plačilo lastnih stroškov ter del stroškov tožene stranke.

(¹) UL C 269, 10.9.2011.

Sklep Splošnega sodišča z dne 6. decembra 2012 – Spa Monopole proti UUNT – Royal Mediterranea (THAI SPA)

(Zadeva T-664/11) (¹)

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Omejitev storitev, določenih v prijavi znamke — Ustavitev postopka)

(2013/C 32/28)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgija) (zastopniki: L. de Brouwer, E. Cornu in É. De Gryse, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Royal Mediterranea, SA (Madrid, Španija)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 20. oktobra 2011 (zadeva R 1976/2010-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV, in Royal Mediterranea, SA.

Izrek

1. Postopek s to tožbo se ustavi.

2. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

(¹) UL C 65, 3.3.2012.

Tožba, vložena 12. novembra 2012 – von Storch in drugi proti ECB

(Zadeva T-492/12)

(2013/C 32/29)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: Sven A. von Storch (Berlin, Nemčija) in 5216 drugih (zastopnika: M. Kerber in B. von Storch, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska centralna banka

Predlogi

Tožeče stranke Sodišču predlagajo:

- naj razglasi, da so sklepi Evropske centralne banke z dne 6. septembra 2012 o tehničnih podrobnostih dokončnih denarnih transakcij Eurosistema na sekundarnih trgih državnih obveznic v nasprotju s členi od 123 PDEU do 125 PDEU, in izreče pravno sankcijo v skladu s členom 264 PDEU ter prepreči nadaljnje izvajanje;
- naj razglasi, da je sklep Evropske centralne banke z dne 6. septembra 2012 o dodatnih ukrepih za zagotovitev razpoložljivosti zavarovanj za poslovne partnerje, za namene zagotovitve njihovega dostopa do operacij Eurosistema za povečanje likvidnosti v nasprotju s členi od 123 PDEU do 125 PDEU, in izreče pravno sankcijo v skladu s členom 264 PDEU ter prepreči nadaljnje izvajanje;
- naj toženi stranki v skladu s členom 87(2) Poslovnika naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo predvsem te tožbene razloge:

1. Zadevni sklepi naj bi kršili člene od 123 PDEU do 125 PDEU. Tožeče stranke v zvezi s tem navajajo, da člen 123 PDEU prepoveduje monetizacijo državnih dolgov in da ta prepoved v skladu z Uredbo 3603/93 (¹) velja vseobsegajoče, kar pomeni za primarni in sekundarni trg.

2. ECB naj bi poleg tega kršila člen 127 PDEU. Tožeče stranke navajajo, da je cilj pooblastil ECB v zvezi z denarno politiko stabilnost cen. Z izvedbo ukrepov pa naj bi ECB izvajala proračunsko politiko in ravnala *ultra vires*.
3. Poleg tega naj bi bili izpodbijani sklepi v nasprotju s Protokolom (št. 27) o notranjem trgu in konkurenci v povezavi s členom 51 PEU. Tožeče stranke menijo, da nabava državnih vrednostnih papirjev držav s slabim finančnim stanjem pomeni neposreden poseg v tržni segment, ki je zaznamovan s presežkom ponudbe. Ta nabava naj bi pomenila umetno zmanjšanje ponudbe z ustreznimi posledicami za donos teh vrednostnih papirjev, ki so v nasprotju z načeli neizkrivljanja konkurence.
4. ECB naj bi kršila člen 130 PDEU v povezavi s členom 7 Statuta ESCB/ECB ^(?), ker je predsednik ECB sklepe sprejel zato, ker je bil naj izvajan pritisk.
5. Kupovanje državnih obveznic, ki naj ne bi imelo finančno-političnih, temveč proračunsko-politične cilje, in nima cilja zagotavljati stabilnosti cen, naj bi vplivalo na trge in ogrožalo zaupanje v neodvisno monetarno politiko. Tožeče stranke menijo, da iz zakonskega okvira evropske monetarne unije izhaja subjektivna pravica do opustitve ravnanj, ki očitno ogrožajo stabilnost in so predvsem v nasprotju s členoma 123 PDEU in 125 PDEU.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 3603/93 z dne 13. decembra 1993 o opredelitvi pojmov za uporabo prepovedi iz členov 104 in 104b(1) Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 10, zvezek 1, str. 27).

⁽²⁾ Protokol (št. 4) o statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (UL 2010, C 83, str. 230).

Tožba, vložena 20. novembra 2012 – Slovenija proti Komisiji

(Zadeva T-507/12)

(2013/C 32/30)

Jezik postopka: slovenščina

Stranki

Tožena stranka: Republika Slovenija (zastopnici: V. Klemenc, državna pravobranilka, in A. Grum, pomočnica državne pravobranilke)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— Sklep Komisije z dne 19. oktobra 2012 o ukrepih v korist podjetja ELAN d.o.o., SA.26379 (C 13/2010) (ex NN 17/2010), ki ga je Komisija notificirala Sloveniji z dopisom št. SG-Greffe(2012) D/14375 z dne 20. septembra 2012 in s katerim je *inter alia* v členu 2 odločila, da je Slovenija ukrep državne pomoči v korist Elana v obliki dokapitalizacije v višini 10 milijonov EUR v letu 2008 izvršila nezakonito, v nasprotju s členom 108(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije, zaradi česar je Slovenija dolžna, da pomoč od upravičenca izterja, razglasi za ničen in

— Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbena razloga in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je v izpodbijanem sklepu napačno uporabila člena 107(1) PDEU in 345 PDEU in bistveno kršila postopek, ker je napačno presodila dejstva ter pomanjkljivo in/ali napačno obrazložila izpodbijani sklep glede vprašanja, ali je ukrep dokapitalizacije v letu 2008 mogoče pripisati Republiki Sloveniji.

Tožeča stranka meni, da je Komisija v nasprotju z določbama členov 107(1) PDEU in 345 PDEU zaključila, da je ravnanje družbenikov Elana pri dokapitalizaciji Elana v letu 2008 mogoče pripisati Republiki Sloveniji. Svoj zaključek je Komisija utemeljila na dejstvu, da država kot lastnik imenuje nadzorni svet, s čimer po mnenju tožeče stranke diskriminira dvotirni sistem upravljanja javnih podjetij.

Obrazložitev izpodbijanega sklepa je pomanjkljiva – to je brez relevantnih in zadostnih razlogov – ter napačna, ker Komisija trdi, da obstajajo močni indici o tesni vpletenosti države v odločanje Kapitalske družbe (KAD) in Družbe za svetovanje in upravljanje (DSU), saj svoje trditve opira le na nezanesljive dokaze in dokaze tipa „hear say“. Izpodbijani sklep je povsem brez razlogov tudi glede preostalih družbenikov Elana, ki jih je želela Komisija zajeti zgolj z očitkom vzporednega ravnanja. Po mnenju tožeče stranke indici, ki jih je v izpodbijanem sklepu navedla Komisija, nikakor ne predstavljajo tistih kazalcev, ki bi skladno s sodno prakso Sodišča in Splošnega sodišča kazali na vpletenost državnih oblasti v sprejetje ukrepa dokapitalizacije Elana v letu 2008.